

Peters julekalender

*24 små fortællinger fra min barndom
1959*

24. DECEMBER

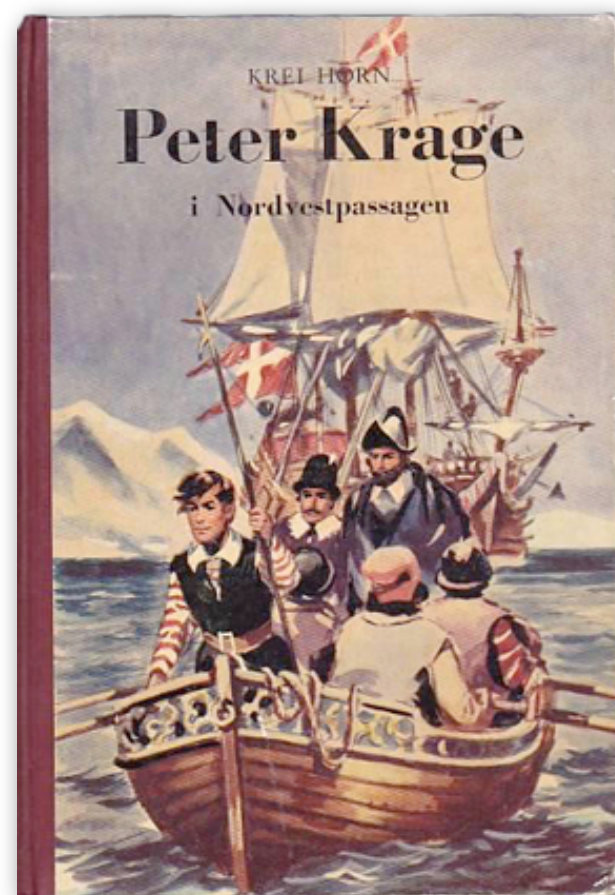
SÅ BLIVER DET JUL

Jeg kommer ikke til at lave juleunderholdning, som jeg havde glædet mig sådan til. Ulrik og mig har nemlig fået skarlagensfeber. Det gør ikke så meget, at jeg ikke kommer med til det i skolen, det vigtigste var, at jeg blev valgt. Det hele startede med at Ulrik en aften klagede over, at han havde ondt i halsen. Næste morgen havde han feber og jeg syntes osse, jeg havde ondt i halsen. Mor mente, at vi skulle blive hjemme en dag, så ku' vi se tiden an. Men om aftenen fik jeg osse feber, og Ulriks tunge begyndte at se så mærkelig ud og hans hud begyndte at skalle af.

Det kunne mor og far ikke rigtig li, så mor gik ned til Nielsens for at ringe til doktor Antoniussen. Han kom ret hurtigt, og da han havde undersøgt os, sagde han, at der ikke var nogen tvivl om, hvad vi fejlede: Skarlagensfeber. Jeg havde aldrig hørt om skarlagensfeber før og spurgte, om det var farligt. Det var det ikke, sagde han, men vi skulle blive inden døre de næste fjorten dage, og så ville der komme en sygeplejerske og gi' os en indsprøjtning hver dag. Det første lød meget godt, sådan da, men det med indsprøjtningerne, kunne jeg ikke li'. Jeg kunne se på Ulrik, at det gjorde han heller ikke. Men det var der jo ikke noget at gøre ved. De første dage var osse de værste, men nu har vi næsten vænnet os til at få et stik hver dag, og at vores hud falder af i små flager. Det kniber med at få tiden til at gå. Vi troede først, at det ville være rigtig lækkert ikke at skulle i skole, men nu ville det være meget rart at komme lidt uden for. Det er jo kun en lille stue, vi har. Mor har lånt en bog på biblioteket, som hun læser højt for os. Den handler om Jens Munk, som skal finde Nordvestpassagen for den danske konge. Med ombord er en dreng, der hedder Peter Krage. Lige nu er vi kommet til et sted, hvor skibet er ved at blive skruet ned af isen. Flere af besætningen er blevet syge og nogen døde. Det er rigtig hyggeligt at ligge på sofaen, når mor læser højt for os. Det kan hun jo gøre hele dagen nu, hvis det skal være, for hun har ikke mere arbejde i ostekælderen. Far mener, at der nok snart vil vise sig noget andet, måske på mejeriet.

Vi hører osse meget radio, men der er ikke ret meget for børn. I går hørte vi Ønskekoncerten, og de spillede Waterloo med Four Jacks. Så fik vi den idé, at vi da osse kunne skrive nogen sange. Den første handlede om Robin Hood. Det var nu ikke så let, som vi troede, for det skulle jo gerne rime. Det gjorde det nu ikke altid. Bagefter prøvede vi at skrive en julesang, den blev nu heller ikke særlig god, men vi fik da noget tid til at gå med det.

Ulrik fik bogen om "Folk og røvere i Kardemomme by" til sin fødselsdag, så vi fik den idé, at vi kunne lave en model af Kardemomme i pap. Vi havde kun tegningerne i bogen at gå frem efter, så det var svært. Det sværeste var at lave modellen af Tobias' tårn. Vi fik lov til at bruge bordet, og bare lade det stå fremme, så vi hele tiden kunne bygge videre på det.

I dag har mor bagt julekager og pyntet stuen. Det er altid sjovt, når hun finder kassen med julestadsen frem. Så kan jeg pludselig huske, hvordan sidste jul var og alle de andre. Det er den samme pynt hvert år, og sårn' synes jeg osse, det skal være. Noget af det mest hyggelige er den lille karrusel med englene, der kører rundt, når vi tænder lys nedenunder.

Far har fået fri nogle dage omkring nytår. Så skal vi til Trunderup og besøge farmor og farfar. Vi skal køre med lyntog, har far lovet. Det glæder både Ulrik og mig os til. Til den tid er vi forhåbentlig helt raske.

2. juledag får vi besøg af mormor, Ellen og Ove, hvis det ikke bliver dårligt vejr, for så vil Ove ikke køre i den lille Folkevogn.

Jeg har osse tænkt over, at selv om vi bor dårligt, så gør det i grunden ikke så meget. I starten syntes jeg, at det var forfærdeligt at bo her i den lille lejlighed, og jeg tænkte meget på, hvor meget bedre jeg havde haft det i Sallinge og Ringe. Det gør jeg ikke ret tit mere. For i grunden har vi det jo godt. Jeg kan huske, at dengang mejeriet skulle nedlægges, sagde mor en aften, da jeg var ked af det. Du skal se, Peter. Det går nok alt sammen, for det vigtigste er jo, at vi har hinanden.

Efterskrift

Det blev alletiders jul - vi havde det så hyggeligt, selv om Ulrik og mig stadig ikke var helt raske. Jeg fik de rulleskøjter, som jeg havde ønsket mig og en masse bøger. Vi fik besøg af mors familie fra Hårby, og det blev hun rigtig glad for, kunne jeg mærke. Lige efter nytår tog vi til Trunderup med lyntoget. Det var nu blevet snevejr og Rasmus havde lavet en kane af en gammel seng. Så vi fik en tur med den eneste hest, han havde tilbage.

Var du virkelig ude at køre med kane trukket af en hest. Det er jo det rene "Jul i den gamle Købmandsgård". Det tror jeg ikke rigtig på.

Jamen, det er rigtig, Bamse. Du er bare så mistroisk. Jeg tror, at Rasmus på det tidspunkt var mælkekusk. Så for at komme rundt til landmændene for at hente mælk, lavede han en kane af en gammel seng.

Facts & kommentarer

SKARLAGENSFEBER

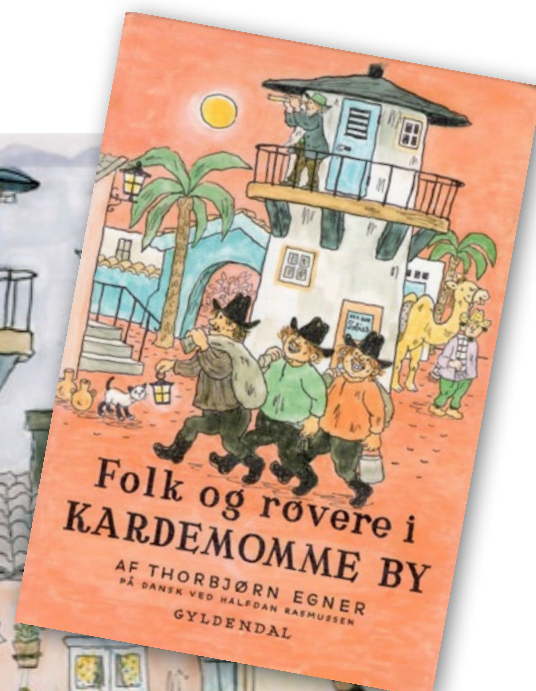
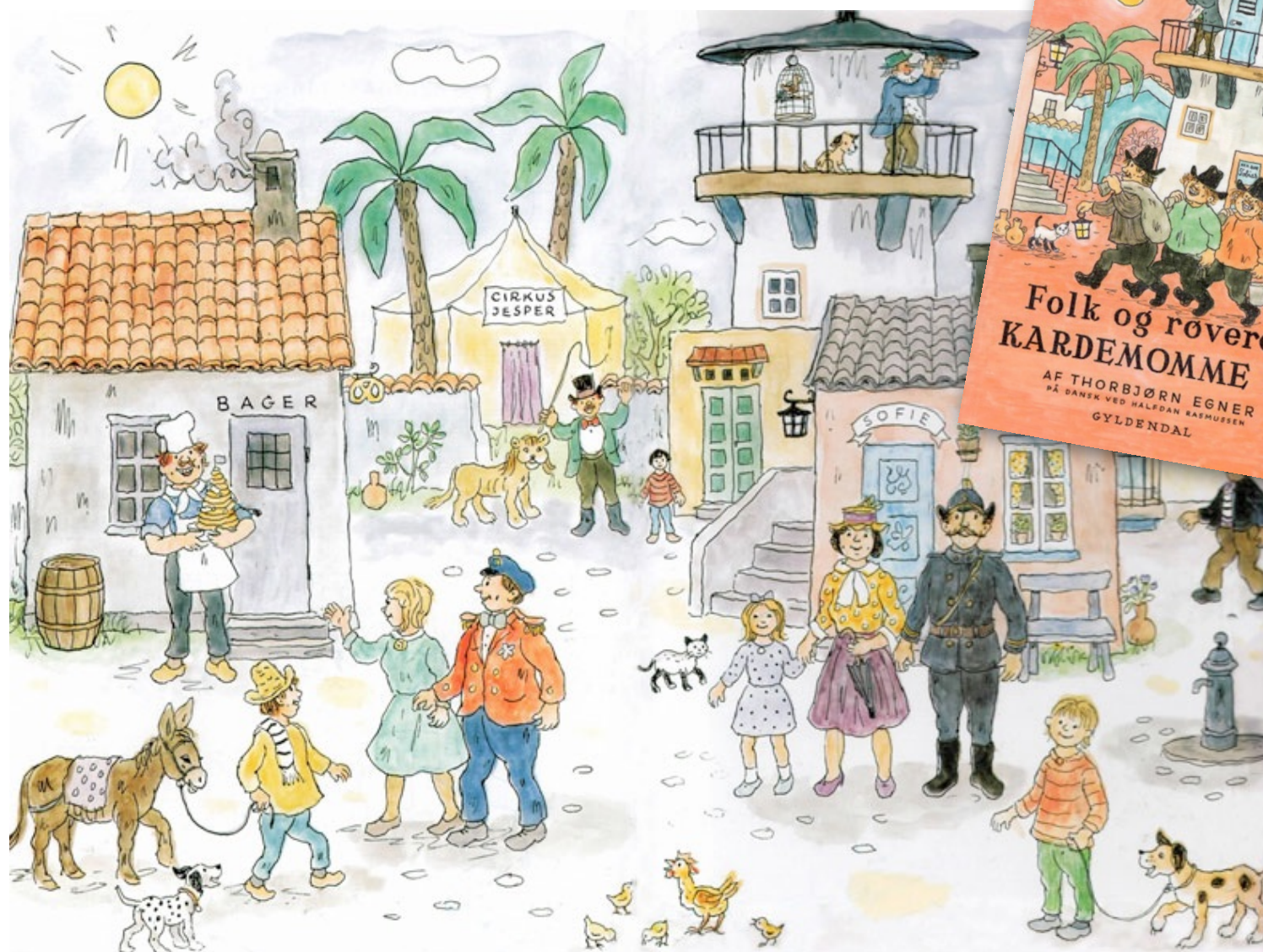

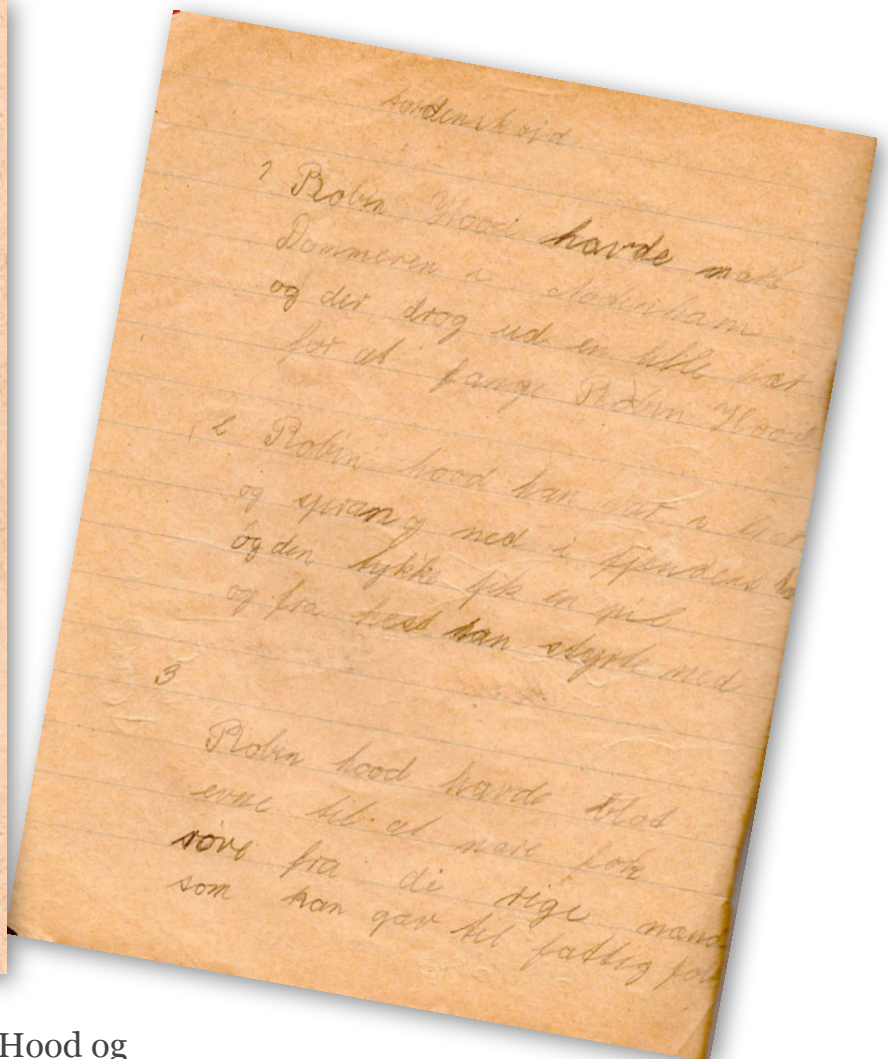
Hvad er skarlagensfeber?

Skarlagensfeber er hududslæt i forbindelse med halsbetændelse forårsaget af bestemte bakterierne kaldet streptokokker. Sygdommen rammer især børn, men kan ses i alle aldre. Karakteristiske symptomer er hududslæt og 'hindebærtunge'. Sygdommen behandles med antibiotika. Forløbet er sædvanligvis ikke alvorligt.

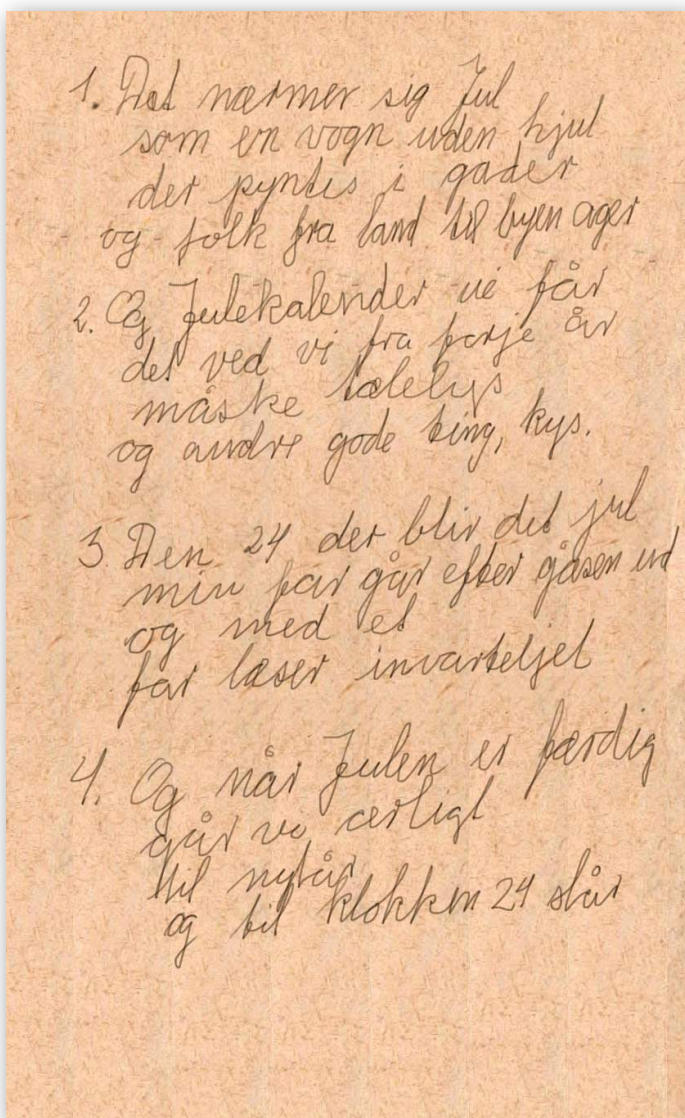
FOLK OG RØVERE I KARDEMOMME BY

Rekonstruktion af sangene om Robin Hood og julen.

Vi har nok været fælles om indholdet, men jeg må jo nok med skam indrømme, at det er mig, der har skrevet dem ned.

*Glædelig jul
ønskes fra
Henni og Peter*

*og selvfølgelig også
fra BAMSE*